



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aen-Merckingen Van Den Eerw. P. Cornelius Hazart,
Priester der Societeyt Jesv.**

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1662

Aen-Merckinghe. Op de Ketterije van de Cajani, en Angelici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71393)

men het kruys magh aenbidden / als wesende of te een beelt Christi. ofte als t'ghene Christum selve gheraecht heeft &c.

Ick wenschre wel / dat ghy de woorden vanden H. Thomas ghetrouwelijck / in hare volle breedde hadt voorgehelt / dan en soude ghy aen de ghemeente niet wijs ghemaect hebben / t'ghene metter daet niet en is : Maer ghy wilt ulven misslach met eenen nieuwen bedecken / doch te vergheefs / de wyle het den dagh al openbaert.

A E N - M E R C K I N G H E.

Op de Ketterije vande Cajani, en Angelici.

Van dese seght D. Cabeljau in sijn' Catholijcke Waerheydt pag 560. dat sy den naem van ketters hebben moeten draeghen, om dat sy tot de Enghelen seer gheneghen waren, ende een jeder den sijnen aenbadt *Epiphani. Haresi 38. Augustinus Haresi 39.* De Papijsten eeren, en dienen alle de goede Enghelen ghelijckelijck, ende een jeder di nt, ende aenbidi si nen eyghen Enghel, die hem bewaert.

Hier is wel te bemercken t'ghene D. Cabeljau seggt in sijn Memory-boeck pag. 257. dat hy/de Caijani, ende de Angelici by een ghevoeght heeft / al hoe wel het verscheyden secten waren / om dat sy in dat een stuck / t'welck hy beooghte / nameelijck / den dienst der Enghelen / over-een stemden. Ick kan wel lijden dat sy samen ghevoeght worden / als over-een stemmende / want soo sal het ghene dat van d'eene gheseyt wort / mede passen op d'andere. Laet ons oock daer by voeghen / de Simonianen, Menandrianen, Valentinianen &c. want dese allegaer en sijn maer eenen strupck.

De questie is hier / of dese secten sijn vooz ketterisch ghehouden gheweest / om dat sy de Enghelen eerden / dienden / ende aentiepen.

Ick

Ich segghe dat neen/maer of dat het **Dupbels** sijn gheveest/ ofte versterde Engheleu; ofte in dien het oprechte Engheleu waren / dat sy de selbe ont-eerden/ ofte de selbe met hare eere soo onmatelijck verhieben/dat sy die meerder maecten als Christum.

D. Cabeljau, seght dat sae: **Du** wie van beyde ghelijck heeft / moeten de **Oudt-baders** uytwijzen / die van dese secten gheschreven hebben.

Ich sal eerst beghinnen van mijn bewijzen. Ich hebbe dan voor eerst ghesepdt / dat het gheene Engheleu en waren / die sy eerden/maer **dupbels**.

Ich neme tot ghetuyghe den **H. Hieronymus** *Epist. ad Algasiam Quest. 10.* Daer hy verklaerende dese woorden Pauli *Coloss. 2. 18.* *Dat u niemant en overheersche in pedericheydt, ende dienst der Engheleu* seght / dat men hier dooz de Engheleu / moet verstaen / de **Afvallighe**, ende onsuivere gheesten: met **Hieronymus** komt ober een **Rabanus Maurus** *in epist. ad Coloss.* dat is/klaer/ende niet wonder / want soo wozt dit woort oock ghenomen *Apocal. 12. v. 9.* daer ghesepdt wozt / dat den draeck is in den afgront ghetwozen / met sijne Engheleu, dat is/met de **dupbels**.

Dit bevestigt den ouden **Tertullianus**, die hykang twee hondert jaren booz de tijden **Hieronymi** heeft gheleest / *in Apologetico cap. 23.* daer hy seght / dat r'sijnen tijde eenighe waren / die de **dupbels** dienden / en eerden / ende *de Praescript. Heretic. Cap. 37.* noemt hy het dienen der Engheleu, de **Tooverije** van **Simon Magus**. **Du** / de **tooverije** siet eyghentlijck op de **dupbels** / soo ist een klaer tecken / dat de **Simonianen** de eerste autheurs van dese twee secten / niet de ware Engheleu / maer de **dupbels** eerden/ende dienden. Dat is de eerste soorte.

Ten tweeden, hebbe ick ghesepdt / dat het versterde Engheleu waren: dat blijkt eben klaer als het eerste / uyt **Epiphanius**, die uytzuckelijck seght

Haresi

Heresi 38. vande Caiani, dat sy aenriepen de ghene, die sy versierden, Enghelen te wesen.

Ten derden hebbe ick ghesepdt: (Ghenomen het Enghelen hadden gheweest) dat sy de selve niet en eerden/ maer ont-eerden.

Mijn gheruyghe sal wesen den H Epiphanius/de welke alsoo spreeckt namelijk vande Caiani *Heresi* 38. Een jeder van haer, doende eenigh schelmstuck, ende volbrengende vuyle wercken, ende doende alle soorten van sonden, aenroept den naem van elcken Enghel, ende aen elck van die schrijft hy toe een boos werck van elcke sonde die daer is op der aerden, sijn eyghen werck toe. eyghenende aenden naem van den Enghel, die hy wilt. Ende als sy dit doen, segghen sy: O ghy Enghel, ick ghebruyck uw werck. Ick doen w werck, &c.

Wat dunckt u nu? Is dat de Enghelen gheene oneere aendoen / als men haer aenroept / om alle soorten van sonden / en schelmstucken te doen? als men aen elcken Enghel / eene besondere sonde toeschrijft? als men opentlijck seght dat de soude het werck vande Enghelen is? Wie hoorde sijn leben / dat dit moet ghenoeemt worden eeren / of te dienen der Enghelen? Ick hebbe dit gepraemt in mijn Staeltje *Pag.* 223. maer D. Cabeljau en heester niet een enckel woozt / op weten te segghen.

Doeght hier noch by / dat Tertullianus, sprekende vande eerste *Nutheurs* van dese Secte / seght / dat sy de Enghelen (indien het nochtans ware Enghelen sijn gheweest) dienden met rooverkonsten. Is dit de Enghelen niet ont-eeren?

Ten vierden, Ghenomen nu / dat sommighe van haer de Enghelen eerden / (ick sal al toegheben wat ick kan / en noch en sal teven wel D. Cabeljau niet konen baten) ick hebbe ghesepdt / dat sy dit soe onmatelijck / ende ongherpindelijck deden / dat sy de Enghelen meer toeschreven als aen Christo selve.

Dit bewijse ick npt het Concilie van Laodicea *Canone* 35. daer ghesepdt wort: Ten is niet behoorlijck, dat de Christenen, de Kercke verlaetende, henen gaen,
ende

ende tot de Enghelen, om grouwelijcke Afgoderije te doen, vergaedinghen maken, ende soo wie aen dese bedeckte afgoderije schuldigh is, die sy vervloect: Want verlatende onsen Heere Iesum Christum, den Sone Godts, hy is ghegaen tot de afgoden. **Soo vinde ick desen Canon in den druck van Ceulen Anno 1551. In de volghende editien staet hy aldus: Ten niet behoerlijk dat de Christenen, de Kercke Godts verlatende, henen gaen, de Enghelen noemen ende vergaedinghen maken t'welck verboden is: Ende soo wie aen dese bedeckte afgoderije schuldigh is, zy vervloect: Want verlatende onsen Heere Iesum Christum, heeft sy selven overghegheven aen de afgoderije. Desen selben Canon heeft D. Cabeljau oock hy ghezacht tot sijn boordeel/ in sijn Memory boeck Pag. 257. maer/ nae sijne ghewoonte/ den selben verhoerende/ ende berispinghende dese woorzen (in de welke de meeste kracht is) Want verlatende onsen Heere Iesum Christum heeft sy selven overghegheven aen de afgoderije.**

Ihu moeten wy sien/hoe dat verlaten van Christus, moet verstaen worden. Dat sal ons segghen Theophylactus schrybende op den brief Pauli tot de Colossensen Cap. 2. v. 18. De ketterg/ seyt hy/seyddden dat het onweerdigh was aen de Majesteit vanden Sone Godts; dat wy door hem souden aengheleyt worden tot den Vader, ende dat het meerder was, als het beraemde aende menschelijcke kleynigheyt: Waerom sy oock seiden: T'is bequamelijker te segghen, dat de Enghelen tot onse aenleydinghe hebben ghedient. Hierom brachten sy in, den dienst der Enghelen, ende maeckten aen de eenvoudighe wijs, dat sy haer hert daer op souden stellen, als op de ghene die ons behouden, ofte saligh ghemaect hadden. Tot hier toe Theophylactus.

Oecumenius, schrybende op de selve plaetse Pauli, sal ons noch wat meer lichtg gheben/sijne woorzen luyden aldus: Daer waren sommighe de welke door de gheveynstheyt van een sebaer ghemoet, verboden toeganck te hebben tot Christum, als of sy sulcx niet weerdigh en waren, ende dat men de Enghelen moest bidden,

den,

den, op dat sy ons soudē aenleyden tot Godt, als of sy de eerste aenleyders gheworden waren.

Doeght hier nu hy / den H. Ioannes Chrysoftomus in Ep. ad Coloss. Daer sijn sommighe, seyt hy / die segghen, dat men niet door Christum moet aengheleyt worden, maer door de Enghelen, ende daerom keeren sy van onder tot boven, al wat van Christus door het bloedt sijns cruys is ghedaen.

Dit altemael seght den H. Paulus selve / met dese dyp woorden : Sy en behouden het hooft niet, dat is / soo den Dordrechtchen Bijbel dit verklaert *Num. 74*. **Sp en houden Iesum Christum niet,** die het hooft vande ghemeente is. **Waerom oock Paulus, in t'lanck ende bzeedt / in den selven brief verhoont / dat Christus het hooft is / ende meerder als de Enghelen / namelijc Cap. I. daer hy seght onder andere:** Alles is in hem ghemaect in den Hemel, ende op der aerden, sienlijke dinghen, ende onsenlijke. T'zy Throonen, T'zy Heerschappijen, t'zy Prins dommen, t'zy Krachren, alles is door hem, ende in hem gheschepen, ende hy is voor al, ende alles bestaet in hem, ende hy is het hooft van t'lichaem der ghemeente. **Die ketterg hielden meer vande Enghelen / als van Christus, neen seght Paulus: Christus is meerder als de Enghelen &c. Sp en behielden het hooft vande ghemeente niet dat is Christum; Paulus seyt / Christus is het hooft van de Ghemeente.**

Du laet ick staen / dat veel Out-baders van soodanighe secten segghen / het welck oock van Epiphanius wort toeghe-egghent aen de Angelici, dat sy daerom de Enghelen erden / om dat sy meyn- den / dat de wereldt niet van Godt / maer van haer was gheschepen. Andere / dat sy volghens de Philosophie van Plato, de Enghelen hielden vooz mindere goden / vervolghens haer de selve eere betwefen die Godt alleen toekomt. Andere / dat sy haer selven uytgaven vooz Enghels / dat is / vooz boden Gods / ende vooz sulckx wilden ghe-eeri worden: Andere / dat sy haere leeringhe noemden / de Religie der Enghelen / als wesen- de /

de /

de / dooz de handen der Engheleu / ghegheben
oy den bergh Sinai.

Laet ons nu eens / een kort begriyp maken
van al het boozgaende / om te sien / hoe los dat
D. Cabeljau heeft boozt ghegaen / als hy ons ver-
gheleken heeft by de Enghel-dienaers / die alle-
gaer eenen scrupck sijn van Simon Magus, soo als
de Out-baders / ende andere veel schrybers be-
mercken.

Hieronymus, ende Rabanus, segghen dat sommi-
ghe van haer de duyvels dienden / t'selbe gheeft
doek te kennen den ouden Tertullianus, als hy
seght / dat sy in dese hare diensten omghinghen
met toover-konsten. Ick en hope immers niet dat
D. Cabeljau dit sal op ons konen passen.

Den H. Epiphanius thoont met klare woorzen
dat de Caiani, de Engheleu oneere aen deden / als
sy haer te hulpe riepen om sonden te doen / ja
opentlijk seyden / dat hare sonden / het werck
vande Engheleu was.

Hoe sullen wy hier ghelijckenisse konen bin-
den / tusschen twee dinghen / die gantschelijck te-
ghen malkanderen stryden? dat is / tusschen ee-
ren / ende onteeren / want die ketterz onteerden
de Engheleu / ende wy eerense / soo D. Cabeljau
selve bekeert / segghende: De Papisten eeren de goede
Engheleu: wy bekenment / maer niemant kan seg-
ghen / dat wijsse oneere aen doen.

Den selven Epiphanius seyt / dat sy versierde
Engheleu aentsepen / dit en past mede op ons
niet.

Het Concillie van Laodicea, seyd dat die En-
ghel-dienaers / Christum versietten / dat is / soo als
wy nyt Theophylacto bespeuren / dat sy ontlaer-
digh hielden aen sijne Majesteit onsen middelact
te wesen / stellende de Engheleu alleen tot midde-
laers / salighmakers / ofte behouders.

Dit srijt immers opentlijk teghen de ghe-
meene ghewoonte der Roomsche Kercke / die alle
hare ghebeden sluyt met dese woorzen: Door on-

sen Heere Iesum Christum, die met den Vader leeft, ende heerschapt in eeuwen der eeuwen.

Oste soo Oecumenius seydt / sy verboden tot Christum toegaenck te hebben / oste soo Chrysoctomus seydt van sijne tijden / sy leerden / dat men niet dooz Christum, maer dooz de Enghelen alleen moest aenghelept worden tot den Vader. Waer hebben wy opt of soodanigh verbodt ghedaen / of soodanighe leerdinghe nptghestropt / dat men tot de Enghelen MOET gaen?

Verhalven waer hebben wy opt de Enghelen ghe-eert / om dat wy meynen dat de werelt van haer was gheschapen soo Epiphanius seydt van de Angelici? oste om dat wy se hielden booz mindere goden? oste waer hebben wy ons opt nptghegeben booz Enghels? oste wanneer hebben wy onse Keligte ghenoeent / de Keligte der Enghelen / om dat sy dooz hare handen was ghegeben op den berg Sinai? Soo en isser dan niet meer schijn om ons te verghelijcken by eenighe van dese ketterz / alsser schijnbaerheyt is van wit / swart te maken.

Indien wy D. Cabeljau seght / dat hy alleen wil spreken van de Angelici, ende Caiani, verholghens dat hy sich de andere Secten niet aen en treckt.

Ick antwoorde / dat / en dese twee / ende de Cerinthianen, en Saturnianen, en Menandrianen, en meer sulck ghespuyt / haren groutweljcken Enghel-dienst allegaer afgheleent hadden van Simon Magus, die van de Out-vaders den eersten Nuthen wort ghestelt van dese ketterije / verholghens die de eene bestrijdt / moet sich oock stellen teghen de andere / als eenen quaden boom / npt eenen quaden struyck.

Wel aen nu D. Cabeljau, ghy hebt mijne bewijzen / om u t'obertuyghen van valscheydt; stelt nu de utwe daer tegen om u te verjchoonen.

Ick binde in sijn Memory-boeck Pag. 257. dat hy niet meer en heeft tot sijne betweringhe als die
uys.

uptbluchten / maer allegaer of valsch / ofte van gheender weerde.

Voor eerst seyt hy / dat Epiphanius vande Caiari sou spreken in't ghemeen dat sy de Enghelen aenbadden : Wy hebben de woorden Epiphanijs ghehoort / die heel anders luyden / naemelyck dat sy de Enghelen aenriepen / om haer ter hulpe te komen in alle hare sonden / ende schelm-stucken / die sy bedreben Ick vzaeghe noch eens / is dit de Enghelen aenbidden ? is dit in't ghemeen gheseydt / dat sy de Enghelen eerden ? Indien ick D. Cabeljau berispte over het schryven van boecken / met de welke hy de Gemeente bedrieght / is dit in't ghemeen berispen het schryven van boecken ? Ick sie jemant ghelt uptgheven / om een ander te doen vermoorden / ick berispe hem daer over / is dat berispen / het uptgheven van ghelt in't ghemeen ? wat monsterg van redenugghen sijn dit ? Wie hoorde opt sijn leven soo een ghevolgh ?

Ten tweeden neemt D. Cabeljau sijn uptblucht op het segghen van Augustinus, de welke niet anders en seyt / als : De *Angelici* waren gheneghen tot den dienst der Enghelen, vande welke Epiphanius ghetuyght, dat sy nu gantschelijck besweken sijn.

Ick hebbe in mijn Staeltje gheseyt pag. 217. Dat Augustinus hier kort afscheyt / om dat hy wel wist dat Epiphanius hier van / vzeeder hadde ghehandelt : Dienvolghens dat men van Epiphanius vzaeghen moest / hoedanigh dese ketterije gheweest was.

Deen / seght D. Cabeljau, de reden eyscht, dat men hier van Epiphanius moet gaen nae Augustinus.

Ick thoone dat de reden / dit niet en bereyscht / maer courraie.

Ten eersten, om dat Epiphanius onder van tijd is als Augustinus.

Ten tweeden, Augustinus selve sendt ons tot Epiphanium, wanneer hy den selven citeert / waerom dan niet van Augustino tot Epiphanium ghegaen ?

Ten

Ten derden, al hoe wel Epiphanius niet seker en weet te segghen / waerom dat dese ketterij den naem hebben ghekregen van Angelici, soo ist nochtans dat hy klaer te kennen gheeft wat haer ghevoelen was aengaende de Enghelen / te weten / dat sy seiden / dat de werelt vande Enghels ghemaect was, ende dat sy haer roemden te wesen als Enghels. Of sy nu / seyt Epiphanius / om de eerste oorzaak / ofte om de tweede / ofte oock om t'lant- schap / daer sy eerst sijn opgekomen Angelici worden ghenoemt / ick en kan't niet wel segghen; hy en twijffelt aen haer ghevoelen niet / maer hy twijffelt alleen / of sy om het een / ofte het ander ghevoelen / den naem hebben ghekregen van Angelici. Hier op soo komt Augustinus ende slaeter eenen slach in / ende maecht hier van een kozt opwerp / segghende : De *Angelici* waren gheneghen tot den dienst der Enghelen, ende citeert daer benesfens Epiphanium : als of hy seide : Epiphanius, en weet niet te segghen / om wat oorzaak dat dese ketterij Angelici sijn ghenoemt gheweest / maer blijckt npt hem / dat sy gheneghen waren tot den dienst der Enghelen, ofte om dat sy meynen dat de werelt vande Enghels ghemaect was / ofte om dat sy haer roemden te wesen als Enghels. Ofte soo Augustinus dit niet en heeft willen seg- ghen / maer enckelijck de daer selve berispen / sonder d'omstandigheden aen te sien van Epipha- nius ; Soo en heeft hy dan gheen kozt begriip ghe- maect van Epiphanius, maer op sijn eyghen handt dese ketterije boozghestelt : Du bekeni mi D. Cabeljan selve / dat Augustinus een kozt begriip heeft ghemaect / ende t'is oock seker dat hy sich beroept op Epiphanium : Ergo t'is seker dat hy van dese ketterije wilt spreken in t'kozt / eben als Epiphanius vande selve hadde ghesproken wat breeder / maer Epiphanius, en hadde in de Angelici niet berispt het enckel dienen der Enghelen / maer het dienen der Enghelen met dit oogh-merck / ofte om dat de werelt van haer gemaeckt was / ofte om dat

dat die ketters haer roemden te wesen als Engels: Ergo van gelijcken Augustinus, verbolghens moet het op Epiphanium oprukomen.

Du dan/de wijle Epiphanius, en Augustinus gelijck spreken / den eenen in'tkozt / den anderen wat breeder / wat boozdeel kan D. Cabeljau upt haer hebben / om te berispen onsen dienst die wy doen aen de Enghelen: ghemerckt dat noch Epiphanius, noch Augustinus sprekende upt den mont Epiphaniij, soo hy selve seyd (en D. Cabeljau mede bekennt) in dese ketters berispen het dienen der Enghelen / in t'ghemeen ghesproken / maer het dienen der Enghelen / als scheppers des wereltds / ofte als of de ghene die haer dienden / selve Enghelen waren: t'welck ons noyt in den sin is gekomen: Ergo gheene ghelijckenisse.

Wisschien sal my D. Cabeljau segghen / dat men niet de omstandigheden / maer de daet selve moet aensien.

Wel aen / ick sal hem met sijn eyggen munte betalen. De booznaemste schryber van sijn ghesintheit / als oock den Dordrechtchen Bijbel op Exodi 32. 5. Num. 10. houden staende / dat Aaron, ende de Isracliten, dooz het gulden kalf den waren Godt hebben willen eeren; sy sijn hier ober berispt / ende ghestraf gheweest: Hoe dat? is het dan quaet Godt te eeren: de daet selve en is niet quaet / maer de omstandigheden ende wijse / met de welke sy dit deden / was quaet: ghelijck men dan upt dese ongherijnde wijse van Godt te eeren / niet besuyten en magh / dat het eeren Godts in t'ghemeen / ongherijnt is / alsoo en maghmen upt de ongherijnde maniere van Enghelen te dienen / die by de Angelici, wiert ghepleeght / niet besuyten / dat het dienen der Enghelen in t'ghemeen / ongherijnt is / soo blijven wy dan in onse bypheit van eenighen dienst te doen aende Enghelen / namelijk die op een wijse gheschiedt / heel contrarie aen de ketters.

De derde / ende leste uytvlucht / die D. Cabeljau neemt /

neemt / om sich te verschoonen / is Theodoretus, die alsoo spreekt : Die de wet verdedighen, sochten haer te verleyden om de Enghelen te dienen, segghende, dat de wet door haer ghegheven was, welke foute seer lanck in Phrygien, ende Pisidien is overghebleven: Weshalven de Synodus, die tot Laodicea de hooft-stadt van Phrygien, r'samen ghekomen is, met een expresse wet verboden heeft de Enghelen aen te roepen &c.

Noteert hier wel / dat dese ketterij / de heele Joodsche Wet boorzonden / de welke sy seyden van de Engelen gegeven te sijn / ende dat hare wet / soo Paulus die noemt / de Religie der Enghelen was / waerom sy oock de Enghelen wilden ghedient hebben / en aengheroepen:

De vraghe is / of dit dienen / ende aentoeppen der Enghelen / in't ghemeen ghesproken / hier berisyt wort van Theodoretus ? D. Cabeljau wil segghen dat ja: Maer nyt de woorden van Theodoretus blijktt klaer dat neen. Want;

Ten eersten hy seyd / dat dit dienen der Enghelen was aenghenomen onder dese secte / om de Joodsche wet booz te staen; is dit spreken van het dienen der Enghelen in het ghemeen?

Ten tweeden. Hy beroept sich op het Concilie van Laodicea, het welke een verbodt heeft ghedaen / niet vande Enghelen te dienen / in het ghemeen / ofte absolutelyck / soo wy boven nyt dat selbe Concilie ghehoort hebben / maer van de Enghelen te dienen als onse eenighe middelaelg / met het upsluyten van Christus, segghende / (ghelyck Chrysofomus ghetuygh) dat men niet dooz Christum, maer dooz de Enghelen alleen moest aenghelept worden tot Godt; jaer verstaende wel expresselyck (soo als Oecumenius seght) toegaenck te nemen tot Christum. Soodanigh dienen der Enghelen is niet recht vande Daders / ende Concilie van Laodicea, booz ketterisch ghesonden gheweest / als strydende reghelrecht tegen Schryfture : Maer wat raecht ons soo een ongherijnt dienen der Enghelen ? ofte wan-

neer sijn wy in soo eene onbetamelijckheyt plichtigh gheweest?

By soo verre D. Cabeljau sijn ondt lieken wil singhen / ende eben wel noch eens segghen / dat wy aen dese ketterg ghelijck sijn ten deele / om de daer selve.

Ick segghe dat dese ketterg niet om de daer in t'ghemeen sijn veroordeelt gheweest / maer om die besondere daer / met de welke sy de Engheleerden als hare eenighe middelaers / met het uyt-snyten van Christus, ende verboden van tot hem onsen toeganch te nemen ; dit en past gheensins op ons / soo blijft van D. Cabeljau ontrouwigh als hy ons by dese vooznoemde ketterg wil vergelijcken.

Blijft oock ontrouwigh / als hy Epiphanio toeschrijft / als of hy seyde / dat de Caiani de Engheleu aenbaden / daer men klaer uyt sijne woorden kan sien / dat sy de Engheleu onteerden / Soo wy hoven berhoont hebben / ende oock in ons Staeltje ghesepdt / maer van D. Cabeljau is onbeantwoort ghelaten.

I. AEN-MERCKINGHE.

Op de ketterije der Collyridianen.

Hier thoont D. Cabeljau in sijn Memory-boeck, Pag. 258. dat ick hem op den teen hebbe ghetreden / om dat ick hem in mijn Staeltje betweten hebbe / dat hy Epiphanium tot d'ymael toe valscheelijck hadde doen spreken. Ten is niet roepen niet te doen, sepdit hy / de stucken moeten t'uyt-wijzen.

Dit segghe ick mede / ende ontkenne / dat ick gheroepen hebbe / maer wel met de stucken selve betweten.

Den H Epiphanius, die dese ketterije vande Collyri-

Collyri-